

เด็กฉลาด

ด้วย

ของเล่น

โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ
เอกสารเสริม เล่มที่ ๑๓

เรื่อง ศาสตราจารย์ อำไพ สุจริตกุล
ภาพ ลักษณ์ยุทธ ตรีชัย

เด็กฉลาดด้วยของเล่น

โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ

หนังสือคือแสงสว่าง ช่วยส่องทางสร้างชีวิต

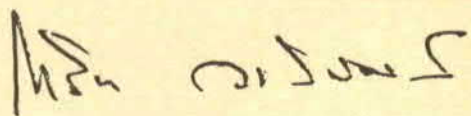

คำนำ

ในสังคมปัจจุบันหนังสือเป็นพื้นฐานในการสื่อความหมาย และแสวงหาความรู้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนด้วยกัน และระหว่างรัฐบาลกับประชาชน การรู้หนังสือไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิทธิและบริการขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับ และเป็นการรักษาไว้ซึ่งมรดกของชาติที่สืบทอดต่อกันมามากกว่า 700 ปี

เพื่อป้องกันการลืมนหนังสือและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้รู้หนังสือได้รับประโยชน์จากการอ่าน กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนผู้ที่มีจิตกุศลจัดทำเอกสารเสริมการอ่านขึ้นเพื่อเผยแพร่ในพื้นที่ที่มีการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ หนังสือแต่ละเล่มนี้จะมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ ให้ความเพลิดเพลิน และใช้ภาษาเหมาะสมสำหรับผู้เริ่มอ่าน

กรมการศึกษานอกโรงเรียนขอขอบคุณ ผู้เขียนและคณะทำงานด้านเอกสารเสริมโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติไว้ ณ โอกาสนี้ ที่ได้สละเวลาจัดทำเอกสารเสริมเล่มนี้โดยมิได้รับค่าตอบแทนแต่ประการใด

(นายโกวิท วรพิพัฒน์)

อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ก๊อก ก๊อก ก๊อก เปิดประตู เปิดออกดู อ้อเป็นเธอ
เลี้ยงลูกอย่างไร ไฉนเล่าเออ ลูกของเธอจึงฉลาดเหลือใจ

พ่จ๋า เมื่อลูกของเราเกิดมา จะเลี้ยงเขาให้ฉลาดได้อย่างไร
จ๊ะ

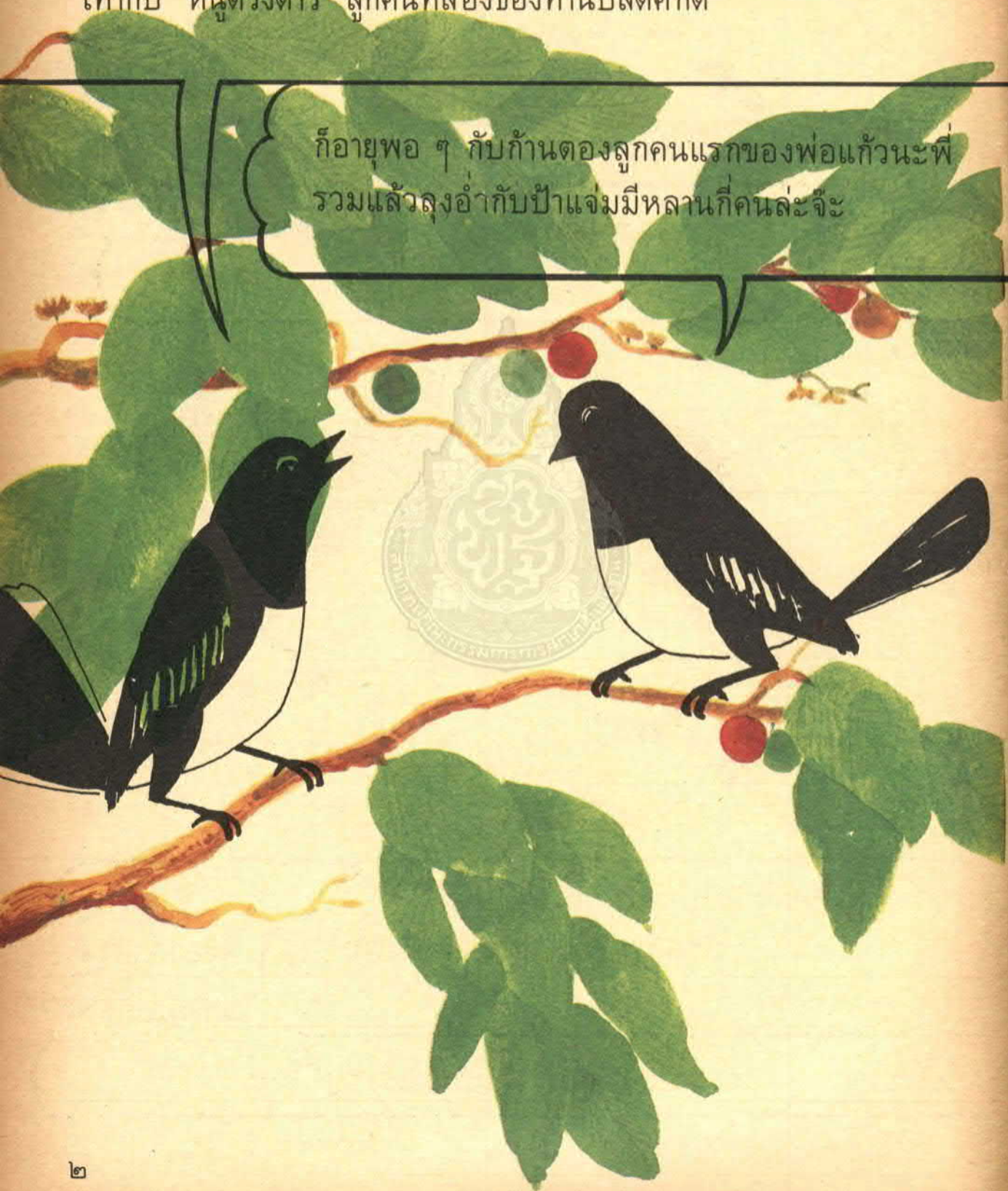
เราลองตามไปดูการเลี้ยงลูกของพ่อศักดิ์
แม่พิมและพ่อแก้ว ลูกของลุงอ่ำกับป้าแจ่ม
กันดีไหม

จริงสินะ
ลุงอ่ำกำลังจะ
ไปเยี่ยมพ่อศักดิ์

ที่เพิ่งย้ายมาเป็นปลัดอำเภอเรา แล้วแม่พิมล่ะจะอยู่ที่ไหน

แม่พิมพ์แต่งงานกับเจ้าแก๊สสิน ก็อยู่ที่ร้านชำในตลาดหน้าอำเภอ
นะซีจ๊ะ ตอนนี้มีลูกสาวคนหนึ่งแล้ว ชื่อพูนสินเพิ่งอายุ 6 ขวบ
เท่ากับ หนูดวงดาว ลูกคนที่สองของท่านปลัดศักดิ์

ก็อายุพอ ๆ กับก้านตองลูกคนแรกของพ่อแก้วนะพี่
รวมแล้วลงอ่ากับป้าแจ่มมีหลานกี่คนละจ๊ะ

นกทางเขนตัวผู้สรุปให้ฟังว่า

ท่านปลัดศักดิ์กับคุณนายดารามีลูกสองคน คือ ศักดา และดวงดาว เพิ่งย้ายมาอยู่บ้านพักข้างที่ว่าการอำเภอ

ถ้าแก่สินกับแม่พิม มีลูกสาวชื่อ พูนสิน
ขายของอยู่ในตลาดหน้าอำเภอ

แก้วกับแดงมีลูกชายหนึ่งหญิงหนึ่ง ชื่อ กำนตอง กับ กิ่งแก้ว
อยู่กับลุงอำในหมู่บ้านนอกเมือง

จันป้าแจ่มก็มีหลานย่า 4 คน
หลานยายคนเดียวชื่อนะพีนะ

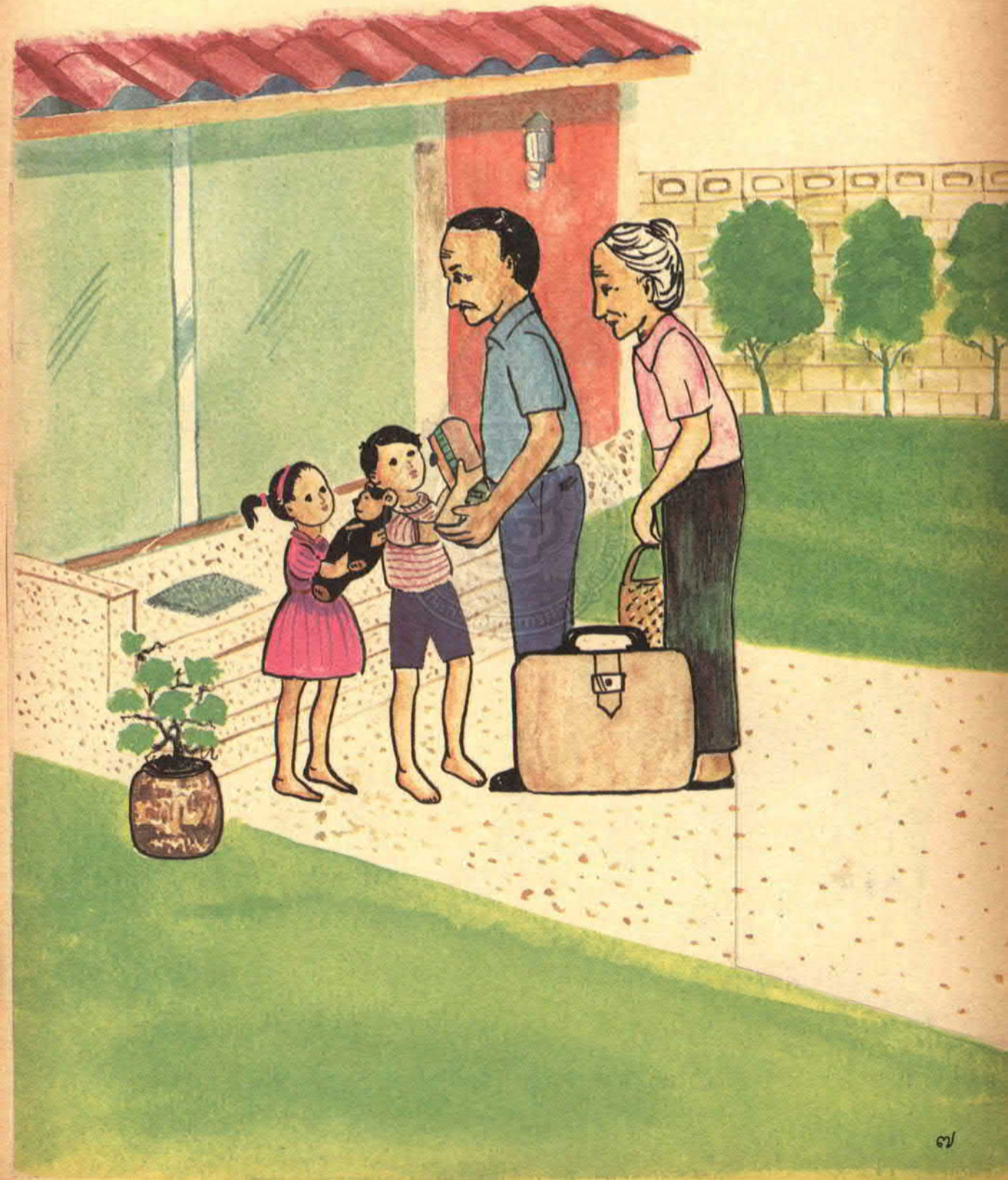

ถูกแล้วจ๊ะ ตอนนี้ลุงอ้ากับป้าแจ่มกำลังจะไปขอฝากกำหนดอง
ให้อยู่บ้านปลัดศักดิ์จะได้เรียนหนังสือที่อำเภอ แล้วจะเลยไปเยี่ยม
แม่พิมกับเถ้าแก่สินในตลาดด้วย

ก๊อก ก๊อก ก๊อก เปิดประตู เปิดออกดู หนูเล่นอะไร
 เล่นหุ่นยนต์ ไอโฟน รถไฟ ลูกหมี่ตัวใหญ่เป็นเพื่อนกอดนอน

เมื่อลุงอ่ำกับป้าแจ่มเข้ามา ทั้งศักดิ์และดวงดาวก็ชิงกันฟ้องปูและยำ
การโต้เถียง ทะเลาะกัน เพราะแย่งของเล่นเช่นนี้มีเป็นประจำ

ปลัดศักดิ์มีงานมาก เพราะเพิ่งย้ายมาอยู่อำเภอ ซึ่งเป็นบ้านเกิดของตนเอง ต้องพยายามออกท้องที่เยี่ยมเยียนตำบลหมู่บ้านต่าง ๆ อยู่เสมอ และมุ่งมั่นแสดงฝีมือด้วยการสร้างผลงาน เพื่อความก้าวหน้าในราชการ

คุณนายดาราก็เป็นนักสังคมสงเคราะห์ ช่วยสามีทุกด้าน เข้าผู้ใหญ่เก่ง เป็นแม่บ้านได้อย่างแคล่วคล่องทั้งงานหลวงงานราษฎร์

ทั้งปลัดศักดิ์และคุณนายดาราจึงแทบจะไม่มีเวลาอยู่กับลูก เพราะต้องออกจากบ้านทุกวัน กลับจนมืดค่ำ บางวันก็ออกไปงานเลี้ยงตอนกลางคืนอีกด้วย

— คักดาและดวงดาว จึงอยู่กับพี่เลี้ยง หรือลูกจ้างเป็นประจำ โดยมีเครื่องเล่นและของเล่นมากมาย ไม่ว่าถูกหรือแพง เมื่ออยากได้อะไรพ่อแม่ก็จะซื้อให้เสมอด้วยความรักลูก

บางครั้งเด็กทั้งสองไม่ยอมไปโรงเรียน เพราะห่วงของเล่น หรือเล่นเพลินจนทำการบ้านไม่เสร็จ

แม้จะมีของเล่นมากมาย แต่ก็ชำรุดเสียหายเป็นส่วนใหญ่ เพราะยื้อแย่งแก่งกัน ทบทำลาย หรือขว้างปากันในยามโกรธ

ของเล่นทั้งหลายจึงให้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า

และซ้ำร้ายกว่านั้นคือเด็กทั้งคู่รู้สึกเหงาและว้าเหว่

ก๊อก ก๊อก ก๊อก เปิดประตู ลูกอมชมพู เชียวสั้มสลอน
หนูซื้อป๊อป่า กังหันผันร่อน ลูกกวาดหลากก้อนแถมรสสีแดง

ร้านเจ้าแก่สินขายของชำในตลาด พิมกับเจ้าแก่สินและลูก
จ้างในร้านมั่ววุ่นแต่ขายของ พูนสินซึ่งเป็นลูกสาวมักจะควักสตางค์
สตางค์จากกระป๋อง(ห้อย) หรือลิ้นชักโต๊ะ

ไปซื้อของเล่นที่แถมลูกกวาดลูกอม หรือขนมที่แถมของ
เล่น ซึ่งมีวางขายในตลาดนั่นเอง

ทั้งขนมและของเล่นที่วางขายในตลาดล้นมีสีสันฉูดฉาด
และทำจากพลาสติก

พูนสินชอบกินน้ำหวานสีแดงสีเขียวที่เขาใส่โหลขาย
เด็ก ๆ ในตลาดมักเป็นหวัดและเป็นแผลพุพองตามขา
และแขน

พูนสินก็เป็นหวัดบ่อย ร่างกายซูบซีด เปื้อนอาหารและ
ปวดท้องเสมอ

เมื่อตากับยายมาเยี่ยมเห็นหลานนอนป่วยจึงช่วยพาไปหา

หมอ

พิมเอี้ย หมอเขาบอกว่าพุนสินมันอ่อนแอ เจ็บไข้บ่อย ๆ เพราะ
ไม่ได้อาหารที่บำรุงร่างกาย

จะให้ทำยังไงล่ะพอถึงเวลากินข้าวมันก็บอกว่าไม่หิว ๆ

จะให้มันหิวอย่างไร มันชื่อน้ำเขียวน้ำแดงกินเสีย
พุงกางมาแล้ว ไข่จิ้งจกเอ๋ย ลูกอมเอ๋ย กินจนปาก
เขียวปากเหลือง มันก็กินข้าวไม่ลงนะซี

ต่อไปอย่าให้มันไปซื้อกินเลย ไอ้ของพวกนั้นนะ หมอเขาบอกว่า
มันมีสารพิษ เพราะมันผสมสีย้อมผ้าสีมันถึงได้ฉูดฉาดล่อใจเด็ก
กินเข้าไปมาก ๆ นาน ๆ เข้าก็เป็นโรคระเพาะ คลื่นไส้ อาเจียน
อ่อนเพลีย ไม่มีเรี่ยวแรง ดีไม่ดีก็กระตุกๆ ผอมแกรน พอตีพอร้าย
ก็โง่ทึม ปัญญาอ่อนไปเลยละ”

ก๊อก ก๊อก ก๊อก เปิดประตู เครื่องเล่นของหนูราคาไม่แพง
พ่อทำน้ำไม้ ชิงช้า หม้อแกง หลอดด้ายรถแข่งให้ลูกเล่นกัน

เจ้าตองกับเจ้าแต้ว ปู่กับย่ากลับมาแล้ว หายไปไหนกันหมด
ละนี่”

พี่แก้วพาลูกไปทำชิงช้าได้ต้นไทร หลังบ้านจะแม่ พ่อถือ
อะไรมาฝากหลานละจะนั้น

รถบรรทุกของเล่นลูกเจ้าศักดิ์มัน รถคันนี้บรรทุกของบรรทุก
ดินแล้วก็ยกได้นะเนี่ยะ แต่มันเอาไปขว้างกันเสียพังไปหน่อย เลย
ขอมาให้พ่อแก้วลองซ่อมดู เอาไว้ให้เจ้าตองกับแต้วเล่น

พี่แก้วเขาคงซ่อมได้ไม่ยากหรอกพ่อ ก้านตองคงดีใจ แถม
ยังได้ดูแบบไปทำเองด้วย เห็นหาไม้ไว้สีห้าแท่ง บอกจะทำรถ
บรรทุกให้แต่วิ่งแล้วลากเล่นกัน

ตะกี้ ได้ยินเสียงขลุ่ยมะพร้าวทำอะไรละแต่ง

ฉันนั่งพักทองจ๊ะแมะ เพิ่งเก็บจากไร่ เดี่ยวจะคลุกมะพร้าว
กับน้ำตาลทรายโรยหน้าพักทองหนึ่ง เด็ก ๆ มันชอบ พ่อกับแม่กิน
เสียก่อนซีจ๊ะ กำลังร้อน ๆ

กำหนดกับกิ่งแก้ว ได้ของเล่นใหม่ที่ปู่เอามาฝากเมื่อพ่อ
ซ่อมรถบรรทุกทุกคันคันนั้นให้แล้ว กำหนดก็เอาไม้มาทำเลียนแบบ
จะให้เป็รถกระบะคันใหญ่

กิ่งแก้วนั่งดูพี่ชายกับพ่อทำรถก็ถือกลั๊กไม้ขีดมาเล่น กำหนด
จึงเอากะดุมมาทำเป็นล้อ เอาเชือกผูกกล่องไม้ขีดให้น้องลากเล่น
ก่อน

ปีหน้าพี่ตองเขาไปเรียนที่อำเภอแล้ว
ใครจะทำของเล่นให้แก้วเล่นล่ะ

ไม่เป็นไรแก้ว พี่ตองจะสอนให้ทำของเล่นเองหลาย ๆ อย่าง
แล้วพี่ก็จะทำมาฝากแก้วด้วยเวลาพี่กลับบ้านตอนปิดเทอม

บทที่ 5

ก๊อก ก๊อก ก๊อก เปิดดวงใจ เปิดตาไว้รับเรื่องสำคัญ
ช่วยลูกฉลาดแข็งแรงสุขสันต์ ของเล่นเหล่านั้นเลือกอย่างไรดี

ขณะที่แม่นกกางเขนกำลังหัดให้ลูกสองตัวบินไปมาอยู่
ใต้ต้นตะขบ พ่อนกซึ่งบินมาไกลโผล่ลงจับกิ่งตะขบ นางนกเห็นก็
ปล่อยให้ลูกเล่นกันตามลำพัง ตัวเองรีบแจลบนขึ้นมาเกาะข้าง ๆ

แหม! ถ้ามายังกะนึกข่าวแน่นะ
เดียวขอพักหายใจหน่อย

เหนื่อยไหมจะพี่ มีข่าวอะไร
จากอำเภอเมือง งานโรงเรียน
สนุกไหมจะ

โรงเรียนที่อำเภอเขาจัดงานศิลปหัตถกรรมประจำปี เด็กๆ
เอางานฝีมือของเขามาออกร้านขาย รู้ไหม ก้านตองนั้นนอกจากเรียน
เก่งได้รับรางวัลเรียนดีแล้วยังทำของเล่นขายได้เงินตั้งเยอะแยะ ปี
หน้าเห็นว่าจะมีการประกวดของเล่นที่เด็กประดิษฐ์เองด้วย ก้านตอง
คงกวาดชะหลายรางวัลแน่ ๆ

แล้วคักดา ดวงดาว กับพูนสินล่ะจะเป็นไฉน

“ก็อ..ตามเคยเรียนอ่อนลงทั้งสามคน คักดากับดวงดาวสอบ
ได้คะแนนต่ำ แต่พูนสินนั้นไม่ได้เลื่อนชั้น เพราะป่วยแล้วก็ขาด
เรียนบ่อย”

ท่านปลัดศักดิ์กับคุณนายคงเสียใจแย่นะ
เรียนสู่หลานไม่ได้

ลูกสองคน

ตอนนี้ทั้งสองบ้านเริ่มรู้ตัวแล้วว่าต้องเอาใจใส่ลูกให้มากกว่านี้ ท่านปลัดกับคุณนายดาราตกลงกันว่าจะอยู่กับลูกดูแลลูกให้มาก ๆ ลูกจะได้รู้สึกอบอุ่นและไม่ว่าเหว ส่วนแม่พิมพ์กับเจ้าแกสินนะ ห้ามขาดไม่ให้ลูกซื้อลูกกวาดลูกอมขนมสีฉูดฉาดกินรวมทั้งน้ำเชิวน้ำแดงนั่นด้วย แม่พิมพ์เลยทำขนมให้ลูกกินเองจะได้ไม่ต้องกินขนมที่แถมมากับของเล่นพลาสติก

“ถ้าอย่างนั้น ปีกหน้าเด็กพวกนี้คงแข็งแรงและเรียนดีขึ้นนะ
พี่น้อง” แม่นกสรุป

แน่ละ ถ้าเด็ก ๆ มีสุขภาพดี ได้รับความอบอุ่นใจเพราะใกล้
ชิดพ่อแม่และมีของเล่นที่ไม่เป็นพิษเป็นภัย แต่ช่วยให้เกิดความคิด
สร้างสรรค์ ของเล่นเหล่านั้นก็ช่วยให้เด็กฉลาดได้ ที่นี้เธอรู้แล้วใช่
ไหมจ๊ะว่า จะเลี้ยงลูกอย่างไรให้ฉลาด

ความรู้คือแสงสว่าง

เนื้อเรื่อง
ท่านอง

จงกล พิมพ์วามิ

เรียบเรียงเสียงประสาน ปราจีน ทรงเผ่า
ขับร้อง ชรินทร์ เทพชัย

ความรู้คือแสงสว่าง ที่จะนำทางเชิดชูชีวิ ม้วนนิ่งเฉยละเลยไม่ไยดีชั่วชีวิต
นี้คงมีแต่ทุกข์ระทม ใฝ่หาวิชาดีกว่า เพื่อพัฒนากำนันยม ความไม่รู้อดสูดูโง่งม
ชีพเราต้องจมถูกเขาหยามข่มดูแคลน

วอนน้องพี่คนมีเงินตรา คนมีตำรา คนมีวิชามากแสน อย่าดูดาบ ช่วย
ดึงคนที่ขาดแคลน วิชาเขาด้อยเหลือแสน ทัวแดนเฝ้ารอคอยครู

ความรู้คือแสงสว่าง มาร่วมกันสร้างชาติไทยเฟื่องฟู ร่วมอาสาช่วยสอน
คนไม่รู้ เขาเฝ้าคอยครูวันนี้อยู่ที่ป่าดอน

